

(Akty přijaté podle hlavy VI Smlouvy o Evropské unii)

ROZHODNUTÍ RADY 2005/211/SVV

ze dne 24. února 2005

o zavedení některých nových funkcí v Schengenském informačním systému, včetně boje proti terorismu

RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o Evropské unii, a zejména na čl. 30 odst. 1 písm. a) a b), čl. 31 písm. a) a b) a čl. 34 odst. 2 písm. c) této smlouvy,

s ohledem na podnět Španělského království⁽¹⁾,

s ohledem na stanovisko Evropského parlamentu⁽²⁾,

vzhledem k těmto důvodům:

(1) Schengenský informační systém (dále jen „SIS“), vytvořený v souladu s hlavou IV Úmluvy z roku 1990 k provedení Schengenské dohody ze dne 14. června 1985 o postupném odstraňování kontrol na společných hranicích⁽³⁾ (dále jen „Schengenská úmluva z roku 1990“), představuje základní nástroj pro uplatňování ustanovení schengenského *acquis*, jak bylo začleněno do rámce Evropské unie.

(2) Bylo uznáno, že s ohledem na rozšíření Evropské unie a umožnění zavedení nových funkcí systému je nezbytné vyvinout novou, druhou generaci Schengenského informačního systému (dále jen „SIS II“), při využití nejnovějšího vývoje v oblasti informačních technologií, a byly učiněny první kroky k vytvoření tohoto nového systému.

(3) Některé úpravy stávajících ustanovení a zavedení některých nových funkcí lze již uskutečnit v rámci současné

verze SIS, zejména pokud jde o poskytování přístupu k některým druhům údajů zanesených do SIS orgánům, které by mohly snadněji řádně plnit své úkoly, pokud by tyto údaje mohly vyhledávat, včetně Europolu a národních členů Eurojustu, rozšíření seznamu kategorií pohřešovaných věcí, o kterých může být veden záznam, a pokud jde o záznam předávaných osobních údajů. Technická zařízení potřebná pro uvedené účely je nutno nejprve zavést v každém členském státě.

(4) Závěry Evropské rady ze zasedání v Laekenu ve dnech 14. a 15. prosince 2001, a zejména závěry 17 (spolupráce mezi službami specializovanými na boj proti terorismu) a 43 (Eurojust a policejní spolupráce, pokud jde o Europol), jakož i akční plán ze dne 21. září 2001 pro boj proti terorismu odkazují na nutnost posílit SIS a zlepšit jeho možnosti.

(5) Navíc je užitečné přijmout ustanovení týkající se výměny všech dodatečných údajů prostřednictvím orgánů určených k tomuto účelu ve všech členských státech (SIRENE, Supplementary Information REquest at National Entry), která těmto orgánům poskytnou společný právní základ v rámci ustanovení Schengenské úmluvy z roku 1990 a stanoví pravidla pro výmaz údajů vedených těmito orgány.

(6) Ustanovení tohoto rozhodnutí týkající se Europolu zakládají pouze právní rámec pro přístup do Schengenského informačního systému a nedotýkají se budoucího přijetí nezbytných opatření stanovících technické řešení a jeho finanční dopady.

(7) Ustanovení tohoto rozhodnutí týkající se národních členů Eurojustu a jejich asistentů zakládají pouze právní rámec pro přístup do Schengenského informačního systému a nedotýkají se budoucího přijetí nezbytných opatření stanovících technické řešení a jeho finanční dopady.

⁽¹⁾ Úř. věst. C 160, 4.7.2002, s. 7.

⁽²⁾ Úř. věst. C 31 E, 5.2.2004, s. 122.

⁽³⁾ Úř. věst. L 239, 22.9.2000, s. 19.

- (8) Ustanovení týkající se přístupu k údajům SIS pro Evropu a pro národní členy Eurojustu a jejich asistenty představují pouze první etapu a nedotýkají se dalších jednání o rozšíření tohoto mechanismu na další ustanovení Schengenské úmluvy z roku 1990.
- (9) Změny, které je třeba za tímto účelem provést v ustanoveních schengenského *acquis* o Schengenském informačním systému, se skládají ze dvou částí: z tohoto rozhodnutí a z nařízení Rady založeného na článku 66 Smlouvy o založení Evropského společenství. Důvodem je to, že – jak je stanoveno v článku 93 Schengenské úmluvy z roku 1990 – účelem Schengenského informačního systému je v souladu s ustanoveními této úmluvy chránit veřejný pořádek a veřejnou bezpečnost, včetně bezpečnosti státu, na územích členských států a uplatňovat ustanovení této úmluvy o pohybu osob na těchto územích s využitím informací předávaných pomocí SIS. Protože se některá ustanovení Schengenské úmluvy z roku 1990 mají uplatňovat pro oba účely současně, je vhodné změnit taková ustanovení stejnou terminologií prostřednictvím souběžných aktů založených na každé ze Smluv.
- (10) Toto rozhodnutí se nedotýká budoucího přijetí potřebných právních předpisů, podrobně popisujících právní strukturu, cíle, provoz a využívání SIS II, jako jsou zejména pravidla dále stanovící kategorie údajů, které mají být zaneseny do systému, účely, pro které mají být zaneseny, a kritéria pro jejich zanesení, pravidla týkající se obsahu zápisů v SIS, propojení záznamů, jejich slčitelnost a další pravidla pro přístup k údajům SIS a pravidla pro ochranu osobních údajů a jejich kontrolu.
- (11) Pokud jde o Island a Norsko, toto rozhodnutí představuje rozvoj ustanovení schengenského *acquis* ve smyslu dohody uzavřené mezi Radou Evropské unie a Islandskou republikou a Norským královstvím o přidružení těchto dvou států k provádění, uplatňování a rozvoji schengenského *acquis* ⁽¹⁾, což spadá do oblasti uvedené v čl. 1 bodu G rozhodnutí Rady 1999/437/ES ze dne 17. května 1999 o některých opatřeních pro uplatňování této dohody.
- (12) Spojené království se účastní tohoto rozhodnutí v souladu s článkem 5 protokolu o začlenění schengenského *acquis* do rámce Evropské unie, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, a v souladu s čl. 8 odst. 2 rozhodnutí Rady 2000/365/ES ze dne 29. května 2000 o žádosti Spojeného království Velké Británie a Severního Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* ⁽²⁾.
- (13) Irsko se účastní tohoto rozhodnutí v souladu s článkem 5 protokolu o začlenění schengenského *acquis* do rámce Evropské unie, připojeného ke Smlouvě o Evropské unii a ke Smlouvě o založení Evropského společenství, a v souladu s čl. 6 odst. 2 rozhodnutí Rady 2002/192/ES ze dne 28. února 2002 o žádosti Irsku, aby se na ně vztahovala některá ustanovení schengenského *acquis* ⁽³⁾.
- (14) Toto rozhodnutí se nedotýká opatření pro částečnou účast Spojeného království a Irsku na schengenském *acquis*, jak jsou vymezena pro Spojené království v rozhodnutí 2000/365/ES a pro Irsko v rozhodnutí 2002/192/ES.
- (15) Toto rozhodnutí představuje akt navazující na schengenského *acquis* nebo s ním jinak související ve smyslu čl. 3 odst. 2 aktu o přistoupení,

ROZHODLA TAKTO:

Článek 1

Schengenská úmluva z roku 1990 se mění takto:

1. v článku 92 se doplňuje nový odstavec, který zní:

„4. V souladu se svými vnitrostátními právními předpisy si členské státy prostřednictvím orgánů určených pro tento účel (SIRENE) vyměňují veškeré dodatečné informace potřebné v souvislosti se zanášením záznamů a aby bylo možné přijmout odpovídající opatření v případech, kdy jsou osoby a věci, jejichž údaje byly zaneseny do Schengenského informačního systému, nalezeny v důsledku vyhledávání v tomto systému. Takové informace se využijí pouze pro účel, pro který byly předány.“;

2. v čl. 94 odst. 2 se písmeno b) nahrazuje tímto:

„b) věci uvedené v člancích 99 a 100.“;

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽²⁾ Úř. věst. L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽³⁾ Úř. věst. L 64, 7.3.2002, s. 20.

3. v čl. 94 odst. 3 se první pododstavec nahrazuje tímto:

„3. O osobách se zařadí nanejvýš tyto údaje:

- a) příjmení a jména, případně zvlášť vedené přezdívky;
- b) zvláštní tělesná nezměnitelná znamení;
- c) [...];
- d) datum a místo narození;
- e) pohlaví;
- f) státní občanství;
- g) údaj o tom, zda jsou dotyčné osoby ozbrojeny, mají sklon k násilí nebo jde o uprchlé osoby;
- h) důvod záznamu;
- i) opatření, která je třeba přijmout;
- j) v případě záznamů podle článku 95: druh trestného činu (trestných činů);

4. v článku 99 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Údaje o osobách nebo vozidlech, plavidlech, letadlech a kontejnerech jsou zařazovány pro účely utajeného sledování nebo zvláštních kontrol podle odstavce 5 podle vnitrostátních právních předpisů členského státu pořizujícího záznam.“;

5. v čl. 99 odst. 3 se poslední věta nahrazuje tímto:

„Členský stát pořizující záznam podle tohoto odstavce je povinen o tom informovat ostatní členské státy.“;

6. v čl. 99 odst. 5 se první věta nahrazuje tímto:

„5. V rámci zvláštních kontrol uvedených v odstavci 1 může být v souladu s vnitrostátními právními předpisy k dosažení účelu uvedeného v odstavcích 2 a 3 provedena prohlídka osob, vozidel, plavidel, letadel, kontejnerů a převážených věcí.“;

7. v článku 100 se odstavec 3 nahrazuje tímto:

„3. Zařazují se tyto kategorie okamžitě identifikovatelných věcí:

- a) odcizená, neoprávněně užívaná nebo pohřešovaná vozidla s motorem o obsahu válců přesahujícím 50 ccm, plavidla a letadla;
- b) odcizené, neoprávněně užívané nebo pohřešované přívěsy o pohotovostní hmotnosti přesahující 750 kg, obytné přívěsy, průmyslová zařízení, závěsné motory a kontejnery;
- c) odcizené, neoprávněně užívané nebo pohřešované střelné zbraně;
- d) odcizené, neoprávněně užívané nebo pohřešované nevyplněné doklady;
- e) odcizené, neoprávněně užívané, pohřešované nebo za neplatné prohlášené vydané doklady totožnosti, jako jsou pasy, osobní průkazy, řidičské průkazy, povolení k pobytu a cestovní doklady;
- f) odcizené, neoprávněně užívané, pohřešované nebo za neplatné prohlášené technické průkazy vozidel a státní poznávací značky;
- g) bankovky (evidované);
- h) odcizené, neoprávněně užívané nebo pohřešované cenné papíry a platební nástroje, jako jsou šeky, kreditní karty, dluhopisy, akcie a podíly.“;

8. v čl. 101 odst. 1 se doplňuje nová věta, která zní:

„Přístup k údajům uloženým v Schengenském informačním systému a právo tyto údaje přímo vyhledávat však mohou mít rovněž vnitrostátní soudní orgány, mimo jiné ty, které v rámci plnění svých úkolů odpovídají za zahájení trestního stíhání a za soudní vyšetřování před sdělením obvinění z trestného činu, jak jsou stanoveny vnitrostátními právními předpisy.“;

9. vkládají se nové články, které znějí:

„Článek 101A

1. Evropský policejní úřad (Europol) má v rámci svého mandátu a na své vlastní náklady právo na přístup k údajům zařazeným v Schengenském informačním systému v souladu s články 95, 99 a 100 a právo tyto údaje přímo vyhledávat.

2. Europol může vyhledávat pouze údaje, které jsou nezbytné pro plnění jeho úkolů.

3. Pokud vyhledávání provedené Europolem odhalí existenci záznamu v Schengenském informačním systému, Europol o tom informuje způsobem vymezeným Úmluvou o Europolu členský stát, který daný záznam pořídil.

4. Použití informací získaných vyhledáváním v Schengenském informačním systému podléhá souhlasu daného členského státu. Pokud členský stát povolí použití takové informace, řídí se nakládání s ní Úmluvou o Europolu. Europol může takovou informaci sdělit třetím státům a třetím subjektům pouze se souhlasem daného členského státu.

5. Europol může od daného členského státu v souladu s Úmluvou o Europolu požadovat dodatečné informace.

6. Europol:

a) v souladu s ustanoveními článku 103 zapíše každé vyhledávání, které provede;

b) aniž jsou dotčena ustanovení odstavců 4 a 5, nepropojí části Schengenského informačního systému s jakýmkoli počítačovým systémem pro sběr a zpracování údajů provozovaným Europolem nebo na jeho pracovištích, ani do takového systému nepřenese údaje v Schengenském informačním systému obsažené, k nimž má přístup, ani nebude stahovat nebo jinak kopírovat jakékoli části Schengenského informačního systému;

c) omezí přístup k údajům zaneseným do Schengenského informačního systému na konkrétně oprávněné zaměstnance Europolu;

d) přijme a bude uplatňovat opatření stanovená v článku 118;

e) umožní Společnému kontrolnímu orgánu zřízenému podle článku 24 Úmluvy o Europolu, aby kontroloval činnost Europolu při výkonu jeho práva na přístup k údajům zaneseným v Schengenském informačním systému a práva tyto údaje vyhledávat.

Článek 101B

1. Národní členové Eurojustu a jejich asistenti mají právo na přístup k údajům zařazeným v Schengenském informačním systému v souladu s články 95 a 98 a právo tyto údaje vyhledávat.

2. Národní členové Eurojustu a jejich asistenti mohou vyhledávat pouze údaje, které potřebují pro plnění svých úkolů.

3. Pokud vyhledávání provedené národním členem Eurojustu odhalí existenci záznamu v Schengenském informačním systému, informuje o tom členský stát, který daný záznam pořídil. Jakákoli informace získaná takovým vyhledáváním může být třetím státům a třetím subjektům sdělena pouze se souhlasem členského státu, který daný záznam pořídil.

4. Žádné ustanovení tohoto článku se nedotýká ustanovení rozhodnutí Rady o zřízení Eurojustu týkajících se ochrany údajů a odpovědnosti za neoprávněné nebo nesprávné zpracování takových údajů národními členy Eurojustu nebo jejich asistenty, ani pravomocí společného kontrolního orgánu zřízeného podle článku 23 uvedeného rozhodnutí Rady.

5. Každé vyhledávání provedené národním členem Eurojustu nebo jeho asistentem se zapíše v souladu s článkem 103 a každé jejich použití údajů, k nimž získali přístup, se zaeviduje.

6. Části Schengenského informačního systému nelze propojit s jakýmkoli počítačovým systémem pro sběr a zpracování údajů provozovaným Eurojustem nebo na jeho pracovištích, ani do takového systému nelze přenést údaje v Schengenském informačním systému obsažené, k nimž mají národní členové nebo jejich asistenti přístup, ani nelze jakékoli části Schengenského informačního systému stahovat.

7. Přístup k údajům zaneseným v Schengenském informačním systému se omezuje na národní členy a jejich asistenty a nelze jej rozšířit na zaměstnance Eurojustu.

8. Přijmou se a budou se uplatňovat opatření stanovená v článku 118.;

10. článek 103 se nahrazuje tímto:

„Článek 103

Každý členský stát dbá na to, aby orgán, který vede soubor údajů, zapisoval každé předání osobních údajů do vnitrostátní součásti Schengenského informačního systému za účelem kontroly přípustnosti dotazu. Zápis lze použít pouze pro tento účel a vymaže se nejdříve po období jednoho roku a nejspozději po období tří let.“;

11. vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 112A

1. Osobní údaje vedené v souborech orgány uvedenými v čl. 92 odst. 4 v důsledku výměny informací podle uvedeného odstavce se uchovávají pouze po dobu, která může být nezbytná pro dosažení účelů, pro něž byly informace poskytnuty. Výmaz těchto informací se v každém případě provede nejpozději do jednoho roku po výmazu záznamu nebo záznamů týkajících se dané osoby nebo věci z Schengenského informačního systému.

2. Odstavec 1 se nedotýká práva členského státu vést ve vnitrostátních souborech údaje týkající se konkrétního záznamu, který členský stát pořídil, nebo záznamu, ve spojení s nímž bylo na jeho území podniknuto opatření. Časové období, po které mohou být takové údaje vedeny v takových souborech, se řídí vnitrostátními právními předpisy.“

12. v článku 113 se odstavec 1 nahrazuje tímto:

„1. Jiné údaje než údaje uvedené v článku 112 se uchovávají nejvýše po dobu deseti let a údaje týkající se věcí uvedených v čl. 99 odst. 1 nejvýše po dobu pěti let.“

13. vkládá se nový článek, který zní:

„Článek 113A

1. Údaje jiné než osobní údaje vedené v souborech orgány uvedenými v čl. 92 odst. 4 v důsledku výměny informací podle uvedeného odstavce se uchovávají pouze po dobu, která může být nezbytná pro dosažení účelů, pro něž byly informace poskytnuty. Výmaz těchto informací se v každém případě provede nejpozději do jednoho roku po výmazu záznamu nebo záznamů týkajících se dané osoby nebo věci z Schengenského informačního systému.

2. Odstavec 1 se nedotýká práva členského státu vést ve vnitrostátních souborech údaje týkající se konkrétního záznamu, který členský stát pořídil, nebo záznamu, ve spojení s nímž bylo na jeho území podniknuto opatření. Časové období, po které mohou být takové údaje vedeny v takových souborech, se řídí vnitrostátními právními předpisy.“

Článek 2

1. Ustanovení čl. 1 bodů 1, 5 a 8 tohoto rozhodnutí nabývají účinku 90 dnů po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Ustanovení čl. 1 bodů 11 a 13 tohoto rozhodnutí nabývají účinku 180 dnů po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

3. Ustanovení čl. 1 bodů 1, 5, 8, 11 a 13 tohoto rozhodnutí nabývají pro Island a Norsko účinku 270 dnů po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie*.

4. Ustanovení čl. 1 bodů 2, 3, 4, 6, 7, 9, 10 a 12 nabývají účinku dnem, který stanoví Rada jednomyslně, jakmile budou splněny nezbytné předběžné podmínky.

Rada může rozhodnout o stanovení různých dat, pokud jde o nabytí účinku:

— čl. 1 bodů 2, 4 a 6,

— čl. 1 bodu 3,

— čl. 1 bodu 7,

— čl. 1 bodu 9, nového článku 101A,

— čl. 1 bodu 9, nového článku 101B,

— čl. 1 bodu 12,

5. Jakékoli rozhodnutí Rady podle odstavce 4 se zveřejní v *Úředním věstníku Evropské unie*.

V Bruselu dne 24. února 2005.

Za Radu
N. SCHMIT
předseda